

non peccasset, moriturum fuisse. Et Augustinus de Hæres. l. c. Ipsum Adam dicunt, si non peccasset, fuisse corpore moriturum, neque mortuum merito culpe, sed conditione natura. Et rursus lib. I. de peccat. mer. & remiss. cap. II. Adam dicunt Pelagiani sic creatum, ut etiam sine peccati merito moreretur, non penâ culpe, sed necessitate natura. Et iterum contra Julian. Epistol. LXVI. Mortem non vis ex peccato in omnes originaliter transmittam, ne cogaris fateri, simul etiam originaliter transisse peccatum. Sentis quippe, quàm iniquum sit sine merito transisse peccatum. Sentis quippe, quàm iniquum sit sine merito transisse supplicium. Imò ulterius ex orthodoxorum doctrinâ absurdum secuturum esse contendebant, causati, Deum hòc pactò injustum fieri, dum hominibus remittat propria peccata, aliena autem, Adami nempe peccata, imputet; quas ipsius Pelagii voces ex Exposit. Epist. ad Roman. citat Augustinus lib. III. de Peccator. meritis & remiss. cap. III.

XXIV. Sed statum imaginis divinæ homini, qui secundum naturam mortalis erat, eam conditionem attulisse, ut potuerit non-mori, ex Genes. II. 17. & III. 22. colligitur. Unde aded Patres Concilii Milevitani cap. I. anathema dixerunt ei, quicumque dixerit, Adam primum hominem mortalem factum uia, ut siue peccaret, siue non peccaret, moreretur in corpore, hoc est, de corpore exiret non peccati merito, sed necessitate natura. In eandem rem quoque Augustinus lib. I. de peccator. mer. & remiss. cap. II. Quamvis Adam secundum corpus terra esset, & corpus, in quo creatus est, animale gestaret, tamen si non peccasset, in corpus spirituale fuerat mutandus, & in illam incorruptionem, qua fidelibus sanctis promittitur (1. Cor. XV. 42. 44. 52.) sine mortis periculo transiturus. Et infra cap. XI. Proinde si non peccasset Adam, non erat exspoliandus corpore, sed supervestiendus immortalitate & incorruptione, ut absorberetur mortale à vita, id est, ab animali in spirituale transiret. Conf. II. Cor. V. 1. 2. 3.

XXV. Circa Ecclesiæ verò praxin, secundum quam infantibus quoque Baptismus conferebatur, Pelagianis aqua videbatur hærere. Etenim neque Apostolicæ traditioni, neque